

Mikuláš sa narodil do bohatej kresťanskej gréckej rodiny manželom Epifaniovi a Ioanne v meste Patara.

V mladosti sa podujal na cestu do Jeruzalema, kde si pozrel zvyšky Kristovho kríža a Kristov hrob. Podľa legendy Mikuláš študoval v Alexandrii, pričom cestou z Alexandrie do Myry (grécke mesto v Mikulášovej rodnej Lýkii) údajne zachránil muža, ktorý padol cez palubu. Keď potom loď dorazila do Myry, v meste vyberali nového biskupa, nakoľko predošlý zomrel. Chceli vybrať "muža, ktorý víťazí" (po grécky *νίκη*, *Niki*=víťazstvo). Keď sa to dopyčul človek, ktorého Mikuláš zachránil, navrhol, aby bol za biskupa vybraný obetavý Nikolaos, ktorý nosí aj meno víťaza (*νίκη*, *niki*=víťazstvo, *λαός*, *laos*=ľud).

Ako biskup pomáhal kresťanom, ktorí boli prenasledovaní počas vlády Diokleciána. Zachránil mnoho odsúdených kresťanov, ktorých vykúpil vďaka svojmu bohatstvu. Na svoje náklady dal postaviť aj nemocnicu. Mikuláš sa stal pre svoje činy obľúbeným biskupom, no ani on neunikol prenasledovaniu, bol zatknutý a na trest čakal vo väzení. Avšak v roku 313 vydal cisár Konštantín Veľký Milánsky edikt, ktorý povoľoval beztrestné vyznávanie kresťanstva a tak bol Mikuláš oslobodený. Po oslobodení sa z neho stal arcibiskup.

Jeho najznámejším činom je určite zachránenie troch dcér. V meste totiž žila jedna rodina, ktorej otec prišiel o všetky peniaze a jeho tri dcéry si mali na živobytie a veno zarábať ako prostitútky. Keď sa to dozvedel Mikuláš, rozhodol sa im pomôcť. V noci dal do mešca peniaze a položil ich na okno domu, v ktorom rodina bývala. To isté urobil aj ďalšiu noc a majiteľ domu bol zvedavý, kto je ten dobrodinec. Na tretí deň si teda na Mikuláša počkal, keď dával mešec na okno a poďakoval sa mu. Mikuláš mu povedal, aby toto tajomstvo neprezradil. Každéj dcére dal takto ako veno dokopy 100 aureov. V roku 325 po Kr. sa Mikuláš zúčastnil prvej cirkevnej synody v Bithýnskej Nikaii, na ktorej bol aj rímsky cisár Konštantín Veľký. Tu sa Mikuláš pohádal s nepravým kresťanským učením alexandrijského biskupa Areia (arianizmus) a podľa legendy ho dokonca uderil do tváre, za čo ho cisár na nejaký čas zavrel do väzenia. Sv. Mikuláš zomrel pokojnou smrťou 6. decembra roku 330 (podľa iných 345 alebo 352).

Toľko z histórie a tu sú zábery z návštevy Mikuláša – a keďže na našej škole je veľa dobrých ľudí, tak prišli hneď dvaja. Navštívili každého, kto otvára svoje srdce radosti, aby mohol túto radosť posunúť ďalej a tak šíriť dobro medzi nami.